

[Thestrup.]

perne. Jeg er i min Virksomhed selv stødt paa et Par Tilfælde, og jeg har hørt om flere, der viser, at der ikke altid gives de Personer, der er idømt kortvarige Frihedsstraffe, et rimeligt Varsel, forinden de paagældende hensættes til Afsoning, og i det sidst udkomne Nummer af „Ugeskrift for Retsvæsen“ har en københavnsk Landsretssagfører skrevet en Artikel, hvori det bl. a. hedder:

„Desværre er Forholdene for Øjeblikket saaledes, at man i talrige Tilfælde faktisk kommer til at straffe Folk langt strengere, end Loven kræver; ligesom man i vid Udstrækning slaar Folk helt ud i Stedet for at hjælpe dem paa Plads i Samfundet igen. Efter Kapitulationen blev Fængsler og Arrester fuldstændig overfyldte, og det er i Dag en kendt Sag, at man kan komme til at vente flere Maaned, ja, endog Aar, paa at komme ind og afsone en Straf, ligesom man, naar Afsoningens Dag endelig kommer, bliver indkaldt til Afsoningen med et ganske urimeligt kort Varsel.“

Tidligere — før Fængslerne blev overfyldte — var Reglen den, at Personer, der var idømt Frihedsstraffe, snarest muligt, efter at endelig Dom var afsagt, blev hensat til Afsoning. Som Forholdet nu er, kan der hengaa særdeles lang Tid. Disse Personer kan naturligvis ikke indrette hele deres Tilværelse paa, at de skal ind og afsone 10 Dages Hæfte for at have kørt Automobil i spirituspaavirket Tilstand eller 30 Dage for at have overtraadt Pris- eller Kornloven. Demaa disponere, tage Arbejde, begynde paa Virksomheder uden Hensyn hertil. Og her er det, at overordentlig meget kan blive slaet i Stykker for en saadan Mand, hvis han kun faar nogle Dages Varsel inden Hensættelse til Afsoning. Jeg tror, det vil være af stor Betydning, om det her var saadan, at der skulde gives ham et Varsel, f. Eks. en Maaned, for at han kunde ordne sine Forhold saaledes, at han f. Eks. ikke mister sin Plads, staar uden Folk til at passe sin Forretning eller sit Landbrug, medens Afsoningen varer.

Jeg ved, at der fra den højtærede Ministers Side og fra Myndighedernes Side vises Imødekommenhed og Hensynsfuldhed, naar de bliver gjort opmærksomme paa saadanne Forhold. Men det er min Tro, at mange af de Mennesker, som kommer ud for noget saadant — og ikke de daarligste af dem —, ikke retter Henvendelse, men uanset de Ulemper og Tab, det medfører for dem og deres Familier, nøjes med det korte Varsel, for at det skal gaa saa stille af som muligt.

Kan det ikke lade sig gøre at fastsætte et bestemt Varsel, f. Eks. paa en Maaned, naar Afsoningen paa Grund af Fængslernes Overfyldning ikke kan finde Sted straks efter Straffens Idømmelse?

Justitsministeren (Busch-Jensen). Efter Retsplejelovens § 997 er det Politimestrene, som drager Omsorg for Straffedommes Fuldbyrdelse, og det er overladt til Politiets Skøn, hvilket Varsel der skal gives. Det sædvanlige Varsel er 14 Dage eller 8 Dage. I nogle Politikredse gives der dog kun et Varsel paa 3 Dage, men dog saaledes, at Varslet sættes længere, hvis særlige Forhold taler for det.

Efterhaanden er det blevet en udbredt Skik at søge om Benaadning eller Udsættelse, alene for at forhale Afsoningen, og Justitsministeriet har i den Anledning maattet indskærpe over for Politiet, at det maa drage Omsorg for at faa de domfældte hensat til Afsoning, naar der er givet eet Afslag, selv om der straks søges paa ny. De domfældte bruger ikke den Tid, som gaar med Behandlingen af Andragendet, til at indrette sig paa Afsoningen, og det kan derfor ske, at nogle af dem bliver fornærmet, naar de faar Besked om at møde en vis kortere Tid efter Afslaget. Hvis de domfældte anfører væsentlig nye Omstændigheder for deres nye Andragender, bliver de ikke sat ind til Afsoning, før der paa ny er givet Afslag, men i saa Fald bliver Varslet denne Gang noget kortere. Efter Retsplejelovens § 1001 kan Justitsministeren give Udsættelse, „naar en umiddelbar Udtaaelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige, uden for Straffens Øjemed liggende Følger for den paagældendes Velfærd“, og denne Udsættelse gives ogsaa, naar de domfældte kan godtgøre saadanne meget alvorlige Følger, hvis de ikke faar Udsættelse.

Jeg er i øvrigt bekendt med, at Politiet i visse Tilfælde paa egen Haand giver de domfældte en vis kortere Udsættelse, naar de kan paaberaabe sig ganske særlige Omstændigheder.

Jeg kan herefter ikke se, at der er Grund til at foretage noget i Anledning af denne Sag.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Første Næstformand (Arnth Jensen). Det ærede Medlem Hr. Thestrup har stillet følgende Spørgsmaal til Justitsministeren:

Er Ministeren bekendt med, at der ofte hengaar urimelig lang Tid, forinden Personer, der er idømt Frihedsstraf, kan komme til at afsone denne, og hvad kan